

Riječ glavnoga urednika

Cijenjene kolegice i kolege!

Drugi broj našega Glasnika izlazi svjež i leži pred vama. Dva su broja godišnje dovoljno za bolnički glasnik, dovoljno i za renomiranju medicinsku periodiku s višegodišnjom tradicijom. Javnu promociju prvoga broja održali smo 28. prosinca 2004. Zadovoljni smo s prezentacijama u mediji-ma. Predsjednik Savjeta časopisa nastupio je i u medicinskoj emisiji Radija Pula. Nama je to ponovni dokaz vrijednosti rada i djelovanja Opće bolnice u Puli.

U drugom broju objavljujemo uz uglavnom kirurške teme i članak autora iz Velike Britanije. Bez lažne skromnosti najavljujemo i članke pristigne za treći broj koji će izići krajem godine. Jesmo li učinili dovoljno. Ukoliko želimo naprijed, nismo. Smijemo li mi koji smo avangarda društvenoga i znanstvenog napretka ostati po strani od zbivanja što potresaju suvremeni svijet. I medicinu, dakako! Zar teme o kloniranju i potpomognutom začeću nisu medicinske teme. Je li rečeno štograd o pravima pacijenata, o položaju zdravstvenih djelatnika, o ekologiji, o medicini turizma? Ovdje u Istri, u Hrvatskoj, u svijetu. U ovome broju kroz pismo uredniku dr. Prpić načinje zanimljivu temu o kućnoj njezi. Bilo bi zanimljivo vidjeti i pročitati vaše mišljenje o zdravstvenom djelovanju izvan okvira državnoga Zavoda za osiguranje. Po prvi put objavljujemo i likovne rade; dva crteža gospodina Veljka Stojića, zadovoljnog liječenjem u našoj bolnici.

Ovih se dana u religioznim i znanstvenim krugovima, među javnim djelatnicima, čak i na internetskim stranicama vodi polemika između pobornika kloniranja ljudi i onih koje ta tema u najmanju ruku zabrinjava.

Američki i talijanski liječnik namjeravaju provesti projekt ubacivanja DNK u 200 žena.

Kontroverzni liječnici dr. Severino Antinori i dr. Panayotis Zavos namjeravaju pred međunarodnom komisijom u Washingtonu braniti svoj stav o kloniranju koji je naišao na sveopće neodobravanje, ne samo kod religijskih autoriteta, već i u znanstvenim krugovima. Dr. Severino Antinori (1950) prednjači u propagiranju kloniranja. Antinori vodi kliniku za liječenje neplodnosti Međunarodnoga istraživačkog instituta za ljudsku reprodukciju u Rimu, a postao je poznat 1994. kad je umjetnom oplodnjom omogućio 63-go-

dišnjoj ženi roditi dijete. Poznati specijalist za *in vitro* oplodnju spremjan je na bilo koju kontroverzu ne bi li izlijecio neplodnost, te je još prije tri godine najavio svoje planove za kloniranje čovjeka korištenjem jednake metode pomoću koje je stvorena ovca Dolly, prvi poznati klonirani sisavac na svijetu. S kolegom dr. Panosom Zavosom iz Kentuckyja u SAD-u, dr. Antinori planira oploditi jajašca 200 žena DNK materijalom njihovih partnera, stvarajući bebe koje će biti točna kopija očeva. Dakako, liječnici ne planiraju sve impregnacije (na ženama koje su se sve dobrovoljno prijavile) obaviti odjednom, već jednu po jednu, počevši u studenome. Dr. Antinori, veliki pobornik kloniranja, tvrdi: "Kloniranje će eliminirati mnoge bolesti i pružiti priliku neplodnim muškarcima imati djecu. Takvu priliku ne smijemo propustiti." Njegov kolega, istraživački znanstvenik dr. Zavos, napisao je apel kojim brani projekt kloniranja. Međutim, talijanske vlasti prijete zabranom vršenja prakse dr. Antoriniju ("Ljudi su obično protiv kloniranja, za što optužujem medije. I ja bih mislio kako je kloniranje nemoralno da ne predstavlja mogućnost pomaganja parovima koji ne mogu imati djece."). Zabranu kloniranja talijanski liječnik odbacuje kao nemoguću: "Pokušavaju strpati slona pod kamen, ali neće pronaći dovoljno veliki kamen."

U međuvremenu, Ian Wilmut, genetičar koji je predvodio tim u stvaranju ovce Dolly, ističe kako tehnika koja je uspjela na životinjama nije prikladna i za ljude. Gotovo 98 % pokušaja kloniranja je neuspješno; za Dolly bilo je potrebno 227 pokušaja. I još nešto, kloniranje životinja u većini je slučajeva dovelo do abnormalnih jedinki, s povećanim organima i različitim deformitetima. Sama je Dolly bila prekomjerno debela, a nitko ne zna zašto. Pored dvojice liječnika, komisiji će se s vrlo sličnim ciljevima obratiti i dr. Brigitte Boisselier, biokemičarka i pripadnica raelijanskog kulta, koja vjeruje u vanzemaljce i smatra kloniranje oblikom postizanja vječnog života, te je u tu svrhu osnovala tvrtku Clonaid. Da nije toga, tvrdnje dr. Antinorija i dr. Zavosa zvučale bi uvjerljivije.

Bilo bi zanimljivo čuti, vidjeti ili pročitati vaše mišljenje o ovome, ne samo znanstvenome i medicinskom, problemu.

Vaš urednik

Fotografija s prezentacije časopisa javnosti 28. 12. 2004.
S lijeva na desno: prim. Dubravko Marković,
prim. Zdenko Mitar, prim. Lems Jerin